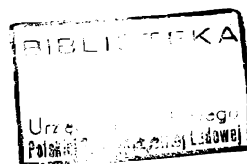

9 września 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

B02C 17/10

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 1914.

Kl. 50 b 9.

Jan Klimek
(Nowy-Sącz, Polska).

Krupiarka.

Zgłoszono 7 października 1921 r.

Udzielono 20 kwietnia 1925 r.

Wynalazek dotyczy krupiarki do kasz, szczególnie krupiarki do wyrobu kaszy jaglanej z prosa.

Krupiarka ta różni się od dotychczas znanych tem, że bęben nieruchomy ma w górnej i środkowej części zęby równoległe do osi, a w części dolnej tarki, które ścierają rozbite łuski ziarna, przy przechodzeniu tego ostatniego pomiędzy zębami bębna nieruchomego i wirnika, wirnik zaś ma na powierzchni swej zęby ukośne, które przesuwają ziarno, zmuszając je do przebycia określonej drogi w bębnie. Po za tem lej, przez który doprowadza się ziarno, wchodzi do bębna nieruchomego z boku, na poziomie osi i znajduje się na jednym końcu bębna, a nieduży otwór, przez który wychodzi kasza wraz ze startem łuskami, znaj-

duje się na końcu przeciwnym, gdy w krupiarkach dotychczas używanych lej doprowadzający wchodził do bębna z góry i znajdował się w jednej płaszczyźnie z otworem wyjściowym, pośrodku bębna.

Dzięki nowemu umieszczeniu leja i otworu wyjściowego, ziarno pozostaje w bębnie dłużej niż dotychczas i łuska zostaje dokładniej oddzielona od ziarna. W zależności od wcześniejszego lub późniejszego przesunięcia suwaka, zamykającego otwór wyjściowy, ziarno przechodzi przez bęben kilkakrotnie, i w ten sposób otrzymuje się produkt doskonalszy.

Nowa krupiarka ma, jak i dotychczasowe, wentylator, przedmuchujący łuskę; kasza, jako cięższa, opada do zbiornika.

Jeden z przykładów wykonania krupiar-

ki jest uwidoczniony na rysunku. Jej napęd, wentylator, zbiornik na kaszę oraz rama, jako części znane, są na rysunku opuszczone.

Fig. 1 daje przekrój podłużny krupiar-ki; fig. 2 — przekrój poprzeczny przez bęben nieruchomy i wirnik.

Przez lej doprowadzający *a*, umieszczony z boku na poziomie osi wchodzi do bębna nieruchomego *b* ziarno, które ma być przerobione na kruszynę, na przykład prosa. Bęben ten ma w górnej i środkowej części zęby *c*, równoległe do osi, a w części dolnej tarkę *d*. W bębnie *b* obraca się wirnik *e*, mający zęby ukośne *f*. Ziarna prosa zostają przesuwane przez zęby ukośne i przy przesuwaniu pomiędzy zębami *c* i *f*, łuska ziaren zostaje rozbita, a na tarkach *d* starta. Przez otwór *g* uchodzi z bębna kasza i łuska. Łuska zostaje wydmuchana przez umieszczony pod krupiar-ką wentylator, kasza zaś spada do zbiornika. Otwór *g* jest zamknięty przez suwak *h*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Krupiar-ka, znamienna tem, że bęben nieruchomy (*b*) ma w górnej i środkowej części zęby (*c*) do osi równoległe, a w dolnej części tarkę (*d*).

2. Krupiar-ka według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że wirnik (*e*), obracający się w bębnie nieruchomym (*b*) ma na powierzchni zęby ukośne (*f*).

3. Krupiar-ka według zastrzeżeń 1 i 2, znamienna tem, że lej (*a*), doprowadzający ziarno, wchodzi do bębna nieruchomego (*b*) z boku i znajduje się na końcu bębna (*b*).

4. Krupiar-ka według zastrzeżeń 1, 2 i 3, znamienna tem, że otwór (*g*), przez który uchodzą z bębna nieruchomego (*b*) kasza i łuski, znajduje się na końcu tegoż bębna (*b*), przeciwnym do leja (*a*).

Jan Klimek.

Zastępca: A. Łaski,
rzecznik patentowy.

Fig 1

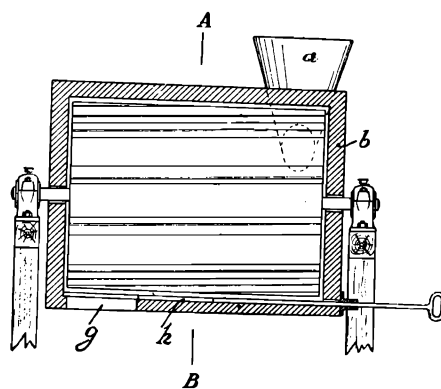

Fig 2

